

οικονομικοί παλμοί

Τò αλκοόλ στὴ ζωὴ παιδιῶν καὶ ἐφήβων.

Γαλὴνη Φούρα, δημοσιογράφος.

Βιάζονται νὰ μεγαλώσουν, νὰ γνωρίσουν νέα πράγματα, πειραματίζονται μὲ τὸ αλκοόλ καὶ καταλήγουν στὸ νοσοκομεῖο...

Ἡ κατανάλωση ἀλκοολούχων ποτῶν στοὺς ἐφήβους ἔχει πάρει στὶς ἡμέρες μας ἀνησυχητικὲς διαστάσεις. Ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἀγοράσει ἀπὸ μύρτα μέχρι ἀναψυκτικά, πού περιέχουν βότκα ἢ ρούμι, ἀπὸ τὸ περίπτερο ἢ τὸ φιλικατζίδικο τῆς γειτονιάς.

Τὰ παιδιά πηγαίνουν μὲ τὴν παρέα τους σὲ κλάμπ ἢ σὲ μπάρ, στὰ ὁποῖα σπάνια ζητεῖται ταυτότητα. Συνήθως δὲν ὑπάρχει κανένας ἔλεγχος. Ὅποιος θέλει μπορεῖ νὰ παραγγεῖλει καὶ νὰ καταναλώσει ἀλκοολούχα ποτά, ἀκόμη καὶ σκληρὰ στὸ μπάρ, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

Τὸ αλκοόλ εἶναι ἀπολύτως ἀπενεχοποιημένο στὴν Ἑλλάδα. Πολλοὶ γονεῖς δίνουν στὰ παιδιά τους νὰ δοκιμάσουν κρασί ἢ μύρτα σὲ πολὺ τρυφερὴ ἡλικία. Τὰ δυσάρεστα ἀρχίζουν στὴν ἐφηβεία, πού εἶναι μιὰ δύσκολη καὶ ἀπαιτητικὴ ἡλικία, ὅταν κάνουν τὴν ἐπανάστασή τους καὶ στὰ μπάρ οἱ παραγγελίες ἀπὸ 16ρηνδες δίνουν καὶ παίρνουν.

Ἀπὸ τὸ 2008 ἀπαγορεύεται στὴν Ἑλλάδα ἡ πώληση ποτῶν σὲ νέους κάτω τῶν 17 ἐτῶν, ὅπως καὶ ἡ εἴσοδος τους σὲ καταστήματα πού σερβίρουν αλκοόλ χωρὶς τὴν συνοδεία γονεῖα ἢ κηδεμόνα. Τὰ μέτρα ὅμως παραμένουν χωρὶς οὐσιαστικὴ ἐφαρμογὴ καὶ συστηματικὸ ἔλεγχο, μὲ ἀποτέλεσμα σημαντικὸ ρόλο νὰ παίξει ἡ εὐθύνη τοῦ μπάρμαν...

Ἡ ὀξεῖα μέθη εἶναι συνηθισμένη κατάσταση μετὰ τὴν ἔξοδο τοῦ Σαββάτου καὶ φθάσαμε νὰ δοῦμε θανάτους ἐφήβων ἀπὸ τὸ ποτό. Σὲ τοπικὲς ἐφημερίδες ὑπάρχουν ἐκτενῆ δημοσιεύματα γιὰ τὴ μεγάλη διάδοση τοῦ αλκοόλ, εἰδικὰ τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες σὲ μαθητὲς καὶ νέα ἄτομα.

Ἡ ἐπίδραση τῶν παραδόσεων ἢ τῆς τουριστικῆς ἀνάπτυξης, σὲ ὀρισμένες νησιωτικὲς περιοχές, εἶναι ἰσχυροὶ παράγοντες πού συνδέονται μὲ τὸ φαινόμενο αὐτό. Τὰ ὑψηλότερα ποσοστὰ καταχρήσεων δὲν παρατηροῦνται, ὅπως θὰ περίμενε κανεὶς στὴν πρωτεύουσα, ἀλλὰ στὶς περιφέρειες τοῦ Βορείου Αἰγαίου, στὴν Κεντρικὴ Μακεδονία συμπεριλαμβανομένης τῆς Θεσσαλονίκης, στὴν Κρήτη καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία – Θράκη. Στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ρεθύμνου, π.χ. περίπου 40 ἀνήλικοι φθάνουν κάθε χρόνο στὰ ἐξωτερικὰ ἰατρεία σὲ κατάσταση ὀξείας μέθης καὶ αὐτὸ συμβαίνει σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις μετὰ ἀπὸ οἰκογενειακὲς γιορτές!

Στατιστικὰ δεδομένα τῆς Παγκόσμιας Ὁργάνωσης Ὑγείας γιὰ τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἑλλάδα δείχνουν ὅτι ἕνα στὰ πέντε παιδιά παραδέχεται ὅτι ἔχει μεθύσει πάνω ἀπὸ

τρὲς φορές μέσα σὲ ἕνα χρόνο. Μέχρι τὴν ἡλικία τῶν δεκατεσσάρων, τὸ 40% ἔχει δοκιμάσει τουλάχιστον ἕνα ποτό.

Ἡ πίεση τοῦ κοινωνικοῦ τους περιβάλλοντος, τῆς παρέας κυρίως, εἶναι ἕνας σημαντικὸς λόγος πού τὰ παιδιά πίνουν. Εἶναι ἡ ἐπιθυμία νὰ ἀρέσουν, νὰ φαίνονται μεγαλύτερα, ὁ φόβος τῆς ἀπόρριψης, ἡ ἀποφυγὴ τοῦ χλευασμοῦ ἢ ὁ κίνδυνος νὰ χάσουν ἕνα φίλο. Συχνὰ οἱ ἔφηβοι ἀπλᾶ δὲν ξέρουν πῶς νὰ χειριστοῦν τὴν κατάσταση. Ἄλλες φορές ἡ κατάχρηση οὐσιῶν, ὅπως τὸ αλκοόλ, μπορεῖ νὰ ὑποκρύπτει θυμὸ, ἄγχος, αἴσθημα δειλίας, ἀπογοήτευση, ἀκόμη καὶ κατάθλιψη.

Γι' αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικὸ νὰ ὑπάρχει διάλογος μέσα στὴν οἰκογένεια, ὥστε τὰ παιδιά νὰ γνωρίζουν τὶς ἐπιπτώσεις. Χρειάζεται ἐπιμονή, ὥστε νὰ γίνεи βιώμα τους νὰ μὴν μποῦν ποτὲ σὲ αὐτοκίνητο, ὅταν ὁ ὀδηγὸς ἔχει πει καὶ οἱ γονεῖς νὰ τὰ διαβεβαιώνουν ὅτι θὰ περάσουν νὰ τὰ πάρουν ὅποτε χρειασεῖ. Ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι τὸ αλκοόλ ἔχει σημαντικὴ ἐμπλοκὴ στὶς τρεῖς συνθέστερες αἰτίες θανάτου στὶς ἡλικίες ἀπὸ δεκατεσσάρων ἕως εικοσιτεσσάρων ἐτῶν, πού εἶναι τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα, οἱ αὐτοκτονίες καὶ οἱ δολοφονίες...

Τὸ θέμα δὲν εἶναι μόνο ἰατρικὸ, ἀλλὰ κοινωνικὸ καὶ οἰκογενειακὸ. Τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ἀκόμη καὶ σὲ μικρὲς δόσεις, μειώνουν τὴν ἰκανότητα συγκέντρωσης τῶν ἐφήβων, ἐπιβαρύνουν τὴ λειτουργία τῆς μνήμης, ἐπηρεάζουν τὴν κρίση καὶ τὴ συμπεριφορὰ τους. Οἱ συνέπειες σχετίζονται μὲ τὴν υγεία καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τους. Αὐτοῦ τοῦ τύπου ἡ διασκέδαση μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει τὶς παρέες τῶν ἐφήβων, σχετίζεται μὲ τὸ κάπνισμα, παραβατικὲς συμπεριφορές, ἐμπλοκὴ σὲ καθγάδες, ἀκόμη καὶ σὲ ἀνοχὴ βιαιοτήτων καὶ κρουσμάτων σεξουαλικῆς παρενόχλησης. Πολὺ περισσότερο, πού οἱ περιοχὲς σὸ πρόσθιο τμήμα τοῦ ἐγκεφάλου, πού πλήττονται ἀπὸ τὸ αλκοόλ, ἀναπτύσσονται πλήρως στὴν ἡλικία τῶν 25 ἐτῶν καὶ σχετίζονται μὲ τὴν κρίση, τὸ συλλογισμό καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ βάζουμε φρένο σὲ συμπεριφορές, πού εἶναι ἐπιβλαβεῖς γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. ☉